

त्रि० १ रिः ॥ ५७ ॥ प्राचीनवर्हिः खदिरः कपिलाश्वो वरक्रतुः । प्राचीपतिस्त  
 स्व १ पस्तङ्कः पुलोमारिश्चमाहिरः ॥ ५८ ॥ पृतनाप्रादृ प्रियात्वस्य चारुधार  
 शतावरी । शचीसुतादेवसेनामातलिस्तुहयंकषः ॥ ५९ ॥ उच्चैः श्रवाः  
 श्वितहयो वृषणश्चोऽमरवती । वृषभासासुरपुरोधनमैन्द्रं वृषणवसु  
 ॥ ६० ॥ नन्दनंकंदसारं स्यान्मिश्रकावनमित्यपि । हस्तिमह्यश्चतुर्दंतेभ  
 द्दरेणुर्मदांवरः ॥ ६१ ॥ श्वेतद्विपः सुदामाऽथ वज्रोऽस्त्रीगिरिकण्ठकः  
 । वज्राशनिभिर्दुर्भिर्द्रो जंभारिस्त्रिदशायुधं ॥ ६२ ॥ शतधारं शतारं चामो  
 स्थंभिदिरमन्वुजं । माज्जोरकर्णोचामुगडाकर्णमोर्तिश्च चर्चिका ॥ ६३ ॥  
 विद्याधरः कामरूपी खेचरः स्थिरयौवनः । स्पर्शनन्दारतिमदाश्वरसः सु  
 मदात्मजाः ॥ ६४ ॥ देवोद्यानानि वैभ्राजं मिश्रकंसिध्वकारणं । चैत्ररथं च  
 नासिक्यैयुजौ दस्रौ गदागदौ ॥ ६५ ॥ शुभ्रवासि सधयोऽश्रुतिर्जुहू  
 वाणैर्विरतुषग्रहाशिरः । छागवाहनस्तृदाकुवर्हिषः स्वर्णसप्रधृतमं  
 चदो धितिः ॥ ६६ ॥ पर्परीकहसनी मणिपीथाः सप्रजिह्वसमिधावसिता  
 र्चिः । नाविकैतुभुजिभारतविश्वम्भाः शुचिः पत्तिसमन्तभुजौ च ॥ ६७ ॥  
 वडवाग्नौ तु सलिलेन्धनः स्याद्वडवामुखम् । काकध्वजो वाणिजः स्वस्वदा  
 ग्निः स्तृणकाष्ठधक् ॥ ६८ ॥ कृगलस्तु करीषाग्नस्तृणाग्निः स्यात्तु वत्सलः  
 । तुषानलः कुकूलः स्यान्मुर्मुरेऽथाग्निकुकुटे ॥ ६९ ॥ संकिलोदहनोल्का  
 स्यादङ्गारेको किलाज्जलौ । धूमभम्भमरुद्वाहखतमालशिखिध्व